

Urkunden-Sammlung zur Geschichte der auswärtigen Verhältnisse der Mark Brandenburg und ihrer Regenten

...

namentlich in Beziehung auf Anhalt, Bayern, Böhmen, ... und andere
Länder ; [Urkunden-Sammlung für die Geschichte der auswärtigen
Verhältnisse]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1843

XL. Papst Jnnocenz IV. empfiehlt auf Bitten des Markgrafen Otto
Brandenburg den Capellan desselben, Probst zu Stendal, Albrecht, zu
einer domherrlichen Pfründe im Hochstifte Halberstadt, am 16. ...

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56055](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56055)

a deo prudentiam, moneat efficaciter et inducat, ita quod diligentie tue studium appareat per effectum et nos sollicitudinem tuam merito commendemus. Dat. Lugduni, XII. kalendas Octobris, Pontificatus nostri anno tertio.

Nach einer Abschrift des Vaticanischen Archives. — In Voczet, Cod. dipl. et ep. Moraviae T. III, Nr. LXXVI, p. 58. 59, mit dem Datum XIII. kal. Octobr.

XXXIX. Paps Innocenz IV. fordert die Markgrafen von Brandenburg auf, unverzüglich zur Wahl eines neuen Römischen Königs an Friedrichs Stelle zu schreiten, den 21. April 1246.

Innocentius etc. nobilibus viris marchionibus Brandeburgenfibus. Quia inter ceteros orbis principes honorem ecclesie ac imperii Romani tenemini specialiter procurare, nosque firma credulitate speramus, quod ad exaltationem utriusque tanquam fide preclari et deuotione sinceri sollicitate intenditis et seruenter; eo confidentius vos ad id requirimus et hortamur, quo nostris in hac parte beneplacitis libentius et promptius vos credimus parturum. Hinc est, quod serenitatem vestram monemus, rogamus et hortamur attente, in remissionem vobis peccaminum iniungentes, quatenus pie penantes, quam dura persecutione Dei ecclesiam Fridericus, quondam Romanorum imperator, olim afflixerit et adhuc concepte malitie persecutor affligere non desistat, et quanta commotione guerrarum, velut feruens pacis emulus, quam plures provincias christianorum quassauerit et concutiat incessanter, considerantes etiam, quod si presato imperio fuerit, diuina operante clementia, de catholico et devoto imperatore provifum, et ipsius ecclesie cessabit tribulatio et pacis tranquillitas reddetur populis christianis, totius diligentie studium adhibere procuraretis, ut electio de Romano rege in imperatorem postmodum promovendo, unanimiter absque dilationis dispendio celebretur, ita quod ex hoc grande a Deo premium et uberiozem ab apostolica sede favorem consequi mereatis. Datum Lugduni, XI. Kal. Maii, anno III°.

Ebenbaser. — Pertz, Monumenta historica Germaniae IV. Legum II, 362. Aufforderungen gleichen Inhalts ergingen an Baiern, Böhmen, Sachsen, Meissen, Braunschweig, Brabant und Würzburg.

XI. Paps Innocenz IV. empfiehlt auf Bitten des Markgrafen Otto von Brandenburg den Capellan desselben, Probst zu Stendal, Albrecht, zu einer domherrlichen Pfründe im Hochstifte Halberstadt, am 16. August 1247.

Innocentius — Decano et Capitulo Alberstatiensi. Ad faciendum dilecto filio Alberto Preposito Stendaliensi ecclesie, dilecti filii nobilif viri oddonis Marchionif Brandeburgenfif, capellano, gratiam specialem, ipsius Marchionif preces ac eiusdem Prepositi merita, super quibus ei perhibetur testimonium laudabile, nos inducant. Quocirca uniuersitatem vestram rogandam duximus attentius et monendam, quatinus recipientes eundem Prepositum

pro Apostolice Sedis et nostra reverentia in canonicum et fratrem, ei prebendam, si que in ecclesia vestra vacat ad presentem vel quam primum ad id se facultat obtulerit, liberam conferat, Non obstante, quod idem alias beneficiatus existit etc. seu statuto de certo canonicorum numero, iuramento vel confirmatione sedis apostolice, aut quacumque firmitate alia roborato. Alioquin dilectis filiis abbati et Priori in ulsem Verdenfis Diocesis nostris etc. mandatis, ut ipsi super hiis mandatum apostolicum exequantur. Contradictores etc. Datum Lugduni, XVII. Kalendas Septembris, anno quinto.

Aus einer Abschrift des Vaticanischen Archives Epist. Innoc. IV, Anno V, Epist. 109.

XLI. Der Markgraf Johann von Brandenburg stiftet die Stadt Neu-Brandenburg im Lande Stargard, am 5. Januar 1248.

In nomine sancte et individue trinitatis. Johannes, dei gratia Brandenburgensis Marchio, omnibus in perpetuum. Temporum mobilitas et humane memorie instabilitas exigit, ut ad notitiam posterorum gesta precedentium Scriptis authenticis commissa commaneant, ne per oblivionem, que inimica solet esse posteritatis, argumenta veritatis obtenebrentur, et dubia questio generetur. Proinde notum esse volumus tam presentibus, quam futuris, quod Nos Herbordo*), fideli nostro, Civitatem nostram Brandenburg novam, sub tali forma dedimus construendam, quod totius census de arvis pars tertia sit ipsius, et tertius denarius in Civitate per iudicium acquisitus. Huic etenim Civitati nostre adiecimus ducentos et quinquaginta mansos, quorum ducentos in agricultura, reliquos quinquaginta in pascuis Nos recognoscimus deputasse, ita ut de quolibet illorum, qui videlicet agrorum cultui sunt assignati, trium solidorum denariorum Brandenburg. annualis nobis pensio debeatur. Expirantibus itaque quinque annis, quos ipsi Civitati, a Festo Martini nunc venturo in antea, indulgimus libertatis, eandem Civitatem eo iure, quo Civitatem nostram Brandenburg veterem, gavissam esse volumus et contentam, in parte tamen ipsius Civitatis incolis specialem gratiam facientes, quod de rebus pinguibus, videlicet de piscibus recentibus, adductis navigio, butyro, caseis, pullis, ovis, pultibus et ceteris leguminibus, lino et panno lineo, nulli omnino hominum ad danda telonea teneantur. Si vero aliquis eiusdem Civitatis Burgius pisces, halec, vel aliquas alias merces Spe profectus et peregre ipsas duxerit in Civitatem, ipsum similiter ab eo absolvimus telonio, qui foret dandus, dummodo ulterius sua vectura non deducat easdem. Si vero ad alia loca suas merces voluerit destinare, ipse sicut et ceteri deducentes, nobis exsolvet telonium, Secundum quod in veteri nostra Brandenburg est constitutum. Hospites vero, qui huiusmodi etiam merces ad ipsam duxerint Civitatem, et ad vendendum suas exposuerint merces, de quolibet plauftro quatuor tantum exsolvent denarios, quos ab ipsis indifferenter recipi volumus et dimitti. Si vero ipsas exposuerint deducendas, tunc, sicut et nostri Burgii, debi-

*) Frank und Buchholz nennen den Erbauer Alvordus, jedoch gewiß mit Unrecht wie Sponholz (Nachtrag 3. Allg. Medl. Beiseb. für 1841 S. 11. 12) dargethan.